

דף עמדה בנושא הצעת חוק להסדרת הפיקוח על כלבים (תיקון – צמצום ההתרבות של כלבים), התשע"ו-2016

רקע

מטרת הצעת החוק של חה"כ נורית קורן ואחרים, היא לצמצם את מספרם של הכלבים הנטושים, העזובים והמשוטטים במדינת ישראל, באמצעות קביעת תקציב שנתי של 4.5 מיליון ש"ח שייועד לצמצום ההתרבות של כלבים, בדגש על הפניית התקציבים לפריפריה. בהצעת החוק מודגש כי התקציב לא ישמש לשם המתת כלבים.

הבעיה והפתרונות הקיימים

אין חולק כי קיימת בעיה קשה של ריבוי כלבים משוטטים שמהווים סכנה ממשית להתפרצות מחלת הכלבת, ועל הסיכון הקיים לחיות הבר רבות, ולכן ברור הוא שיש לפעול לצמצום התרבותם, בדומה לצורך צמצום ההתרבות של חתולים משוטטים. קיימות מספר שיטות לצמצום ההתרבות: 1. המתת בעלי החיים. 2. סירוס ועיקור כירורגי, שבהם מוציאים את אברי המין או פגיעה בלתי הפיכה בהם. 3. סירוס ועיקור הורמונליים, שבהם אין פגיעה ישירה באברי המין, אולם עלותו גבוהה, ויש לחזור על הפעולה אחת לתקופה.

עמדת ההלכה

מבחינה הלכתית אסור לסרס או לעקר את בעל החיים, באופן שמבטל מהם לחלוטין את יכולת ההולדה, כפי שנאמר במפורש בתורה, בספר ויקרא: "וּמְעַוְּרֵי וְקַתְוֹת וְנִתְוֵק וְקַרְוֹת... בְּאֶרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ", לכן ניתוחי סירוס ועיקור אסורים, ואין לעשותם. אולם פעולות שהן הפיכות מותר לעשותן ולכן טיפולים הורמונליים שונים כאמור לעיל, מותרים. כמו כן, מותר להמית את בעלי החיים במקרי הצורך.

הצעה לתיקון הנוסח

על כן יש לכלול בהצעת החוק, בסעיף 20א. (א) לאחר המילים: "תקציב למימון פעולות לפי סעיף זה לא ישמש לשם המתת כלבים" את המילים הבאות: "וכן תקציב זה לא ישמש לביצוע ניתוחי סירוס ועיקור". ולהפנות את התקציב בסך 4.5 מלש"ח לטובת מימון טיפולים העולים בקנה אחד עם ההלכה.

בחוק להסדרת הפיקוח על כלבים, התשס"ג-2002¹, אחרי סעיף 20 יבוא:

צמצום התרבות הכלבים 20א. (א) השר, לאחר התייעצות עם השר להגנת הסביבה, יקבע הוראות לעניין דרכים שבהן תפעל המדינה לצמצום ההתרבות של כלבים; בהוראות אלה תינתן עדיפות, לאזורי פריפריה; בלי לגרוע מהוראות כל דין, תקציב למימון פעולות לפי סעיף זה לא ישמש לשם המתת כלבים, **וכן תקציב זה לא ישמש לביצוע ניתוחי סירוס ועיקור**; בסעיף זה, "פריפריה" – הגליל, הגולן, בקעת הירדן, יהודה והשומרון והנגב.

¹ ס"ח התשס"ג, עמ' 216.